

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágotthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként — 5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Győgyössy István szerkesztőhöz Dícső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben, Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosses Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Előfizetési felhívás.

F. évi július hó 1-ével lapunkra új (július 1-től október 1-ig terjedő) előfizetést nyitunk. Lapunk az eddigi irányban haladva, továbbra is első sorban Erdély keleti végvidékeinek érdekeit fogja képviselni és előmozdítani. E mellett azonban tájékoztatni fogjuk t. olvasóinkat úgy a hazai, mint a külföldi politika legfontosabb kérdései felől; hozni fogjuk továbbra is a helyi érdekű és a nagyvilági legújabb híreket; közgazdasági rovatunkban kizárólag városunk és vidékünk gazdasági, kereskedelmi, ipari és forgalmi viszonyaival foglalkozunk; végül kiváló gondot fordítunk tárczáinkra, melybe csakis irodalmi színvonalon álló, érdekes és szórakoztató közleményeket veszünk fel.

Ajánljuk lapunkat a t. olvasóközönség szíves figyelmébe és hazafias pártfogásába és kérjük az előfizetésnek idején való megújítását, nehogy a lap szétküldésében késedelem álljon be.

Együttal kérjük azon t. előfizetőinket, kik a múlt negyedévre az előfizetési díjjal még hátralékban vannak, szíveskedjenek azt lapunk kiadóhivatalába mielőbb beküldeni.

Hazafias tisztelettel

Brassó, 1890. július havában

A „Brassó” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Brassó, 1890. július 9.

(+) Egész Európa figyelme kísérté ama pört, melyben Páris 9-ik büntető tanácsa f. hó 5-én hozott ítéletet; az ítélet elhangzott és Európa szájalmasan mosolyog, szánja ama pör áldozatait, de szánja Franciaországot is. Mi magyarok mindenkor rokonszenveztünk a francziákkal, hisz Európa népei között alig van más, melylyel — vérmérséklet és hajlamainkat tekintve — inkább volnánk rokonok mint a francziával, és e tényen nem változtathatott a középeurópai szövetség sem; de mentő szót a francziák ez esetben való eljárása számára mi sem találunk, mert jogérzetünk és szabadság-

szeretetünk erősebb minden rokonszenvünknel. Nagy zajjal hirdette néhány hóval ezelőtt Franciaország ország-világnak, hogy sikerült harmincz nihilistát elfognia, kik robbanó szerek gyártottak és az oroszok mindenható csárját atyja sorsára akarták juttatni.

Ha nihilista elfogatásokról hallunk, szívünket mindig valami vegyes érzélem fogja el; nem kívánhatjuk senki vesztét, az oroszok csárját sem, hisz ő is ember, mint mi magunk s örvendünk, ha életét fenyegető veszélyből menekül, de részvétünk kíséri ama szerencsétlen martyrokat is, kik semmi veszélytől nem rettennek vissza, hogy zsarnok kormány által lábbal tiport nemzetük sorsán segítsenek, kik készségesen áldozzák életüket, hogy testvéreiknek, utódjaiknak emberhez méltó létet biztosítsanak. Ki az, ki rokonszenvezni tudna az orosz despotizmussal, kit borzongás nem fogna el, ha Szibéria nevét hallja emliteni? Nyomás mindenkor ellennyomást szült s ha borzasztó az orosz nihilisták fellépte, százszorta borzasztóbb ám ama kormány, melynek kegyetlen zsarnoksága a nihilismust szülte. Az egyik fölött nem szabad, nem lehet itélnünk a nélkül, hogy a másikat is ne itélnők el.

Bizony egy kis malheurnek tartjuk, ha az embernek sikerül nihilistát fogni; őket oltalmazni: azt tiltja a közérkölciség s a népjog; őket a legkegyetlenebb sorsnak, a halálnál százszorta rosszabb kinszenvedéseknek kiszolgáltatni: fáj szívünknek, sérelem a humanismus ellen. — Nem irigyeltük a francziáktól a szerencsét, hogy egyszerre harmincz orosz csárgyilkos jelöltet sikerült kézre keríteniök, sőt sajnáltuk őket, azt gondolva, hogy ez a köztársaságra, mely hivatala van Európában a szabadságnak és a szabadságra való minden törekvésnek asyluma lenni, nagyon fatalis helyzet, mert választania kell a között: egy vele barátságban élő nagyhatalmat akar-e megsérteni, avagy amaz eszmét kell megtagadnia, melyet a franczia nemzet egy évszázad óta Európában fennen hirdet, mely eszme zászlóvivőjének tekintik földrészünkön. Az elfogottak ellen megindított vizsgálat egészen sajátos dolgokat derített ki. A harmincz elfogott

közül huszonkettőt szabad lábra kellett helyezni, mert ellenük azon kívül, hogy oroszok, mit sem lehetett felhozni. Vád alatt maradt nyolcz ember, hat férfi és két nő, de ezek büne is oly kicsiséggé törpült s az ezt bizonyító tények oly hézagok voltak, hogy mindannyiuk felmentése méltán volt várható.

A vádlottak lakásán vegyszerek találtak, mely vegyszerekből esetleg robbanó szerek is lettek volna gyárthatók, kész robbanószert nem találtak náluk. Ezen robbanószerek készítésére alkalmas anyagokon kívül azonban találtak náluk üres bombákat is s ez volt tulajdonképpen az egyetlen terhelő momentum. Ezen bombáknak azonban igen furcsa története volt; kisült ugyanis és pedig minden kétséget kizáró bizonyossággal, hogy ezen golyóbisokat valami Häkelmann nevezetű uri ember, a ki Mohrenheim párisi orosz nagykövet szolgálatában állott, csempészte be a vádlottak lakására, s hogy ez az uri ember volt tulajdonképpen az egész állítólagos összeesküvésnek a szervezője; kitünt, hogy ezen Häkelmann egy az orosz követség szolgálatában álló, a párisi rendőrség oltalmát élvező orosz agens, vagy mondjuk inkább spion, kinek hivatala az összeesküvés-szaglászata, ha pedig kész összeesküvés nincs, olyannak, vagy legalább látszatának megteremtése. Szóval az ugynevezett összeesküvők egy agens provocateur karmaiba kerültek, ki hogy magának borraalót szerezzen, pár fiatal embert elbolondított, s a mikor azt hitte, hogy már elég gyanús dolgot hordott össze lakásukra, feljelentette őket. E tisztességes urat, kinek kihallgatása pedig felette kíváncsi és érdekes lett volna, a franczia rendőrség állítólag nem bírta előállítani; azt fogta rá, hogy Bulgáriába menekült, a védő ügyvéd ellenben bebizonyította, hogy még pár nappal ezelőtt Párisban volt s a rendőrség ezt igen jól tudta s nem-hogy nem tudta volna, de nem akarta őt előállítani, miért nem, azt bizonyára maga tudja! S a franczia bírák, mindezek dacára, a vádlottak közül elítélték hatot, s elítélték őket három-három évi szigorú börtönre! Igaz, elítélték az elő nem állítható Häkelmann is in contumaciam öt esztendőre, de ez keveset vál-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Szalmaözvegy férj.

(A „Brassó” eredeti tárczája.)

Épen jókor érkeztek ki a vasúthoz; pedig mily ideges volt már az asszonyka! Kijövet egyre csak azt hajtogatta: „Jaj, ha lekésünk a vonatról!” Hiába biztattad, hiába húzogattad ki zsebórát; az asszonynak aggódnia kell még akkor is, ha nincs miért.

Az a kis világ, az a kis mindenség, melyet prózai nyelven úgy hinak, hogy: bepakkolt koffer, — szerencsésen föl van adva. Feleségedet s apró két csemetédet (no meg a hozzávalót is, t. i. a dadát) meg a tenger skatulyát, táskát, kosárkát stb. stb. türethetően elhelyezted a kupében.

Mindjárt a harmadikat csemetetik!

Pokrőcz Ádám ur nagyban csapkodja — esukogatja a már prűszkölő vonat vagonjainak ajtait.

Meghatottság vesz erőt rajtad, ott állván a vagon lépcsőjén; elérzékenyülve csókolod meg még egyszer kis feleséged kis kezét; szinte könyező szemmel fogadod s viszonzod kis lányod „pá”-ját.

Csendül a harang; harsan a sip, mehetett!

Leugrasz a deszkáról, pár lépésnyire elkiséred a nagy köhögve induló vonatot s erősen integetsz a kupé ablakán lebegtetett patyolat zsebkendő felé.

Magadra maradtál! — Ezt a borzalmas mento mori-t oly siri némasággal ordítja belé valami most különben is elfogódott, bús lelkedbe, hogy szinte megrendülsz belé.

Szerencséd, hogy férfi vagy.

Magadra maradtál, özvegyen, árván, elhagyottan!

Tegnap még feleséged csengő hangja fogadott hazaérkezésedkor; kis lányod ujjongva kapaszkodott a belépő apa térdeibe. S most, ha haza mégy, még eseléd sincsen a ki fogadjon.

Ilyen gondolatok közt érkezel ismét a városba s a bús hangulat úgy erőt vesz rajtad, hogy nagyon, de nagyon nekikeseredel.

Lakásod előtt ösztönszerűleg leszállasz. Különb is este van már; haza kell menni.

A kapuban azonban elgondolkozol, hogy voltaképpen mit is csinálsz te most otthon? Hisz vacsora ideje van már, vacsorálni meg úgy is kell, körülnézsz tehát: hátha ismerősökre akadnál, a kik résztvevőleg osztozzanak bánatodban s a kikkel együtt tölthetnéd az estét.

Felsőkabátod úgy is nálad, annak a zsebében benne van a kapukulcs, tehát mégy.

Utadba ejted a sétatért; itt — mintha csak összebeszéltek volna — találkozol pár kollégáddal,

jó pajtással, kik megtudván elszontyorodottságod okát, engagiroznak erősen, hogy „jó lesz egy kis nótát hallgatni a vacsora mellé, majd csak könnyebben beletörődöl a rideg szalmaözvegyesség kétségbeejtő mi-voltába.

Szived ugyan csordultig van, de enni denique csak kell, hát bizony jobb is lesz, — így okoskodol, — ha cigányzene mellett igyekszel elviselni a sorsszabta állapotot. Végre te magad unszolod barátait, hogy jöjjenek már, mert nagy az éhneked.

Borzasztó állapot az a szalmaözvegyesség! De te türod, türod férfiasan.

Az öreg Pongrácz vén hegedűje javában sir-ri már, mikor beléptek az étkező terembe.

Szóltan ültök asztalhoz s megrendelvén a gyo-morescitó falatokat, elmerengve ülsz helyeden; me-reven tekintesz magad elé; sóhajtozva gondolsz szalmaözvegyeségedre s türelmetlen sóvárgással várod a megrendelt borjufilé-t gombával és kovászos ugor-kával.

S míg a jó borraaló reményének fejében eléggé szolgálatkész Ganymed megérkezik drága terhével, addig lassan-lassan megeredt körödben a sok jó és rossz élez; kezdesz nekimelegedni; körül nézsz magad. Pongrácz bá is épen a kedves nótádat „csi-

toztat a dolog lényegén. Az ítélet szennyfolt marad a francia birákon, szennyfolt magán Franciaországon. Ez ítélet gyalázatos Judás-bér volt, melylyel a revanche-szomjas Franciaország egyetlen szövetségesének, a muszkának adózott. — E tény nagy politikai jelentőséget is kölcsönöz az érintett pörnek, mert illusztrálja, mily biztos alapokon nyugszik Európa békéje, ha a francia ilyesmire is képes, csak hogy Oroszország kedvében járjon. Bizony, nagyon érezheti, hogy szüksége van szövetségesre!

A tény jelentősége: hogy Franciaország mindent kész feláldozni bosszu-vágyának, annak mindent alárendel, még a becsületet is. A francziák lovagias királya, Ferencz, midőn Páviánál megveretett s ellenségei fogságába esett, azt írta anyjának: „Minden elveszett, csak a becsület nem!” Ha a francziák a jövő nagy küzdelemben ismét megveretnek, ezzel sem fognak dicsekedhetni.

Külföldi krónika.

Hamburgból határozottan dementálják a „Freisinnige Ztg.” ama híré, mintha I. Vilmos császár Schwarzenbeckben Bismarck herczeggel találkozott volna.

Mind határozottabb alakot ölt az a hír, hogy Crispi, Caprivi, Kálnoky és Salisbury augusztus felé Kissingenben találkozni fognak, hogy követendő politikájuk főbb pontjaira nézve megállapodásra jussanak.

Belgrádból érkező tudósítások szerint Milán exkirály s a kormány között újból feszültebb lett a viszony.

Az oroszok imádása, mely a minap befejezett nihilistaperben a francia kormány és bíróság részéről oly szomorú alakban nyilatkozott, most már a választóknál is utánzásra talált. Saint-Dié kerület, mely Jules Ferryvel szemben a boulangista Picot-ot választotta volt képviselőnek, kinek választását azonban a kamara megsemmisítette, a pótválasztásnál most Tricoche tábornokot választotta meg, az „orosz barátok társaságá”-nak megalapítóját.

Londoni hírek szerint a bolgár kormány több hatalom szófiai diplomáciai képviselőjéhez, a többek között Angolországéhoz is azzal a kéréssel fordult, hogy kormányaik a legutóbbi bolgár jegyzékben hangoztatott igényeket a portánál támogassák. Jól értesült londoni körökben az a nézet az uralkodó, hogy a felszólított kormányok közül egyik sem fog e felszólításnak eleget tenni, a mely visszaütésítő álláspont jelentékeny mértékben tulajdonítandó annak is, hogy a bolgár kormány nemcsak, hogy a támogatásra felszólított kormányok közül a jegyzék megküldése előtt egyikőtől sem kért tanácsot, de erről a lépésről előlegesen egyáltalán még csak nem is értesítette egyikét sem.

Pejacsevich Miklós gróf.

Lesujtó hír terjedt szét Magyarországon. E hó 7-én Pejacsevich Miklós gróf, lovassági tábornok,

királyunk játszó- és iskolatársa, Gasteinban szívszélhűdés következtében meghalt.

Halálának híre a katonai körökben úgy hatott, mint nagy veszteség híre. Hisz az elhalt tábornok kora ifjúságától mint buzgó katona a trón s hazája szolgálatának élt. Az 1866-iki porosz hadjáratban a Lichtenstein-huszárokat a Gitschin melletti ütközetig vezette, hol, midőn ezredét rohamra vezényelte, egy ellenséges ágyugolyó megfosztotta félkarjától.

Sebéből szerencsésen fölépült s megmaradt a katonai pályán továbbra is. Fényes tehetsége nem lett szárnya-szegett; hivatásának a legfontosabb és legelőkelőbb állásokig haladva, kifogástalanul megfelelt. Tacticája, melylyel az ismétlődő fegyverekkel felszerelt gyalogsággal szemben élt, oda irányult, hogy a vitéz rohamon kívül olyan támadási modort fejlesszen ki, mely a lovasság hajdani nymbusát megtarthassa. Érdemei nem maradtak méltányolatlanul. Azonkívül, hogy folyton magasabb és magasabb állásra emelkedett, az érdemrendek sem maradtak el. Legutóbb, 1887. április 25-én ő Felsége az aranygyapjas rend lovagjává nevezte ki.

Mint lovassági tábornok, ő vezényelte a katonaságot gróf Andrássy Gyula temetésén. Szinte gyönyörködött a szem daliás alakján, dőlczeg tartásán, a mint sötét paripáján örök nyugalomra kísérte nagy halottunkat!

A boldogult életrajzi adatait az alábbiakban összegezzük:

Gróf Pejacsevich született 1833. július 27-én Predfaluban Szlavoniában. 1849 március 26-án mint hadapród lépett a 6-ik számú ezredbe s ugyanaz év június elsején hadnagygyá léptették elé. Részt vett a magyarországi hadjáratban. 1849 november elsején az I. számú huszárezred főhadnagyává léptették elő s ugyanez ezrednél 1851 december 1-én másod osztályú századossá, majd 1854. október 29-én első osztályú századossá lett. 1857 május 16-án a király ő Felsége hadsegéde lett. Az 1859-iki olaszországi hadjáratban részt vett s a legfelsőbb hadi szállásban volt. Ugyanez év decz. 31-én ő Felsége szárnysegédjévé neveztetett ki. 1861. január 27-én a 11. számú huszárezred alezredesévé neveztetett ki s egyidejűleg ő Felsége kifejezte neki legfelsőbb megelégedését szárnysegédi működése fölött. 1864 február 19-én a 9-ik huszárezred ezredese és parancsnoka lett, s mint ilyen részt vett az 1864-iki Dánia elleni hadjáratban. 1866-ban a poroszok elleni hadjáratban ezredével az északi hadseregnél volt és sulyosan megsebesült. 1866 október 3-án a hadjáratban teljesített kitűnő szolgálataiért a harmad-osztályú vaskorona-renddel (hadi díszítménnyel) tüntették ki. 1869 jun. 10-én a XIV. hadosztálynál dandár-parancsnok, 1870-ben vezérőrnagy, és 1871 augusztus 22-én a király ő Felsége főhadsegéde lett. 1874 január 28-án lovassági felügyelővé neveztetett ki, s egyidejűleg érdemei elismerésül a Szent-István-rend lovagkeresztjét kapta. 1875 május 1-én altábornagygyá, 1883 márcz. 29-én a második dragonos-ezred tulajdonosává neveztetett ki, és 1885 április 14-én az első osztályú vaskorona-rendet kapta. 1886 július 13-án lett a

negyedik hadtest parancsnoka, s ez alkalommal újból kifejeztetett neki a legfelsőbb elismerés. 1887 április 25-én ő Felsége az aranygyapjas-rend lovagjává nevezte ki.

Fogarasmegyei élet.

— Kerti multság a főispánál. —

Fogarás vármegyénk — exponáltsága daczára — egyike azon erdélyrészi megyéinknek, melyekben úgy a társadalmi élet, mint pedig a nemzetiségek közötti egyetértés is, egyre örövendetesebben fejlődik.

Fogarás vármegyében, — daczára nemzetiségi voltának — még mindig van valami abból, a mit jó „patriarchális élet”-nek nevezünk.

Kétségtelen bizonyítéka ennek a Horváth Mihály, közszeretnek örvendő népszerű főispánunk által f. évi július hó 5-én a vármegyeház kerti helyiségében adott kerti multság is. Ez estély, melyen a házigazdai tisztet Horváth Mihály főispánunk, a a házi asszonyét pedig kedves neje, Lázár Antónia és szeretetreméltó leánya teljesítették s melyen a megjelent vendégeket ritka vendégszeretettel és szíves-séggel fogadták, az ottan megjelentekben bizonyára még jobban megerősítette az ezen kedves uri család iránti általános ragaszkodást, mely főispánunk családjára iránt különben megyeszerte eddig is nyilvánult, s nyilvánult jelen alkalommal is, a román és szász részről emelt pohárköszöntőkben is. Mintegy 130—140-en vettek részt a multságban — férfiak és nők, — a közös hadsereg és honvéd tisztikara is teljes számmal.

Ez estélyen tisztelhattuk főispánunk kedves fiát is, ifj. Horváth Mihály, kis- és nagy küküllő-vármegyei főispáni titkár urat, ki a fogarasi társas körök kiváló kedvence.

Természetes, hogy a jó vacsora folyama alatt jó kedv- s pohárköszöntőkben nem volt hiány. A toasztok nagyobb részét — nemzeti különbség nélkül — megyénk főispánjára, s kedves családjára mondták. Poharat emeltek többek között: Rottler József, menes-uradalmi igazgató főispánunk vendégeire és Tibald Mihály, kir. járásbíró a főispánra, Fleischer Sámuel, ev. luth. lelkész, a főispánra, szép szavakban magasztalva böles kormányzatát.

Szintén ily értelemben emelt Rác Vazul, gör. kath. vicárius is poharat főispánunkra; Nagy Sándor, árvaszéki elnök a főispán ur családjára, Váró Béni, iskola-igazgató a jelenvoltakra s az összetartásra; ifj. Horváth Mihály főispáni titkár, a vármegyére Kóssy Sándor dr. Hochmann Nándorra.

Végül főispánunk a közös- és honvéd-hadsereg tisztikarát éltette.

A kedélyes kerti multságban Rusz, fogarasi előnyösen ismert cigány-zenekara volt jelen, s a multság a késő esti órákban ért véget.

Kis-küküllőmegyei krónika.

(Közig. bizottság. — Színészet.)

Kis-Küküllő vármegye közig. bizottsága rendes havi ülését H. Gál Domokos alispán elnöklete alatt folyó hó 5-én tartotta meg Dicső-Szentmártonban.

Elnöklő alispán az ülést d. j. e. pont 10 órakor megnyitván, felolvastatott az alispán múlt havi jelentése, mely szerint a közigazgatás menete a múlt hónapban rendes volt.

György Pál, pénzügyi igazgató jelenti, hogy az adókievetési munkálatok annyira haladtak, hogy már csak a III. oszt. kereseti adó, a nyilvános számadásra kötelezett egyletek és vállalatok adója és a fegyveradó van hátra. A folyó év június végeig történt kincstári tartozás befizetése a múlt év hasonló időszakában elértnél csekélyebb 21.466 frt 69 krral, és pedig: egyenes adóban 8.546 frt 86 krral; hadmentességi díjban 173 frt 82 krral; bélyeg- és jogilletékben 11 103 frttal; illeték egyenértékben 1643 frttal; ellenben fogyasztási adókban 430 frt 30 krral több folyt be. Fizetéshalasztás és házadó-mentesség egy esetben sem engedélyeztetett.

Mikes Gyula főmérnök jelenti, hogy a nagyváradi-kolozsvári-brassói államuti szakaszon a kavicsszállítás még nem kezdetett meg; a vállalatilag kiadott Maros-partvédmű és utfelemelés ellenben folyamatban van s befejezéséhez közeledik.

Az 5. számú hid újból építése a m. kir. kereskedelmi miniszter úrtól 1195 frt 27 kr. költség öszszeggel engedélyeztetvén, az építés kivitelének biztosítása érdekében az árlejtés július hó 2-án megtartatott, de vállalkozók hiányában eredmény nélkül.

A törvényhatósági utakon, a szorgos mezei munkák miatt, a fentartási munkák június hónapban csak

nálja”, már mosolyogsz is. Mire aztán feltárlják vacsorádat, akkorra te már nagyon jól érzed magad.

Nóta! nota után, pohár pohár után, s egyszerre gyöngyvirágos hangulatban találod magad. Vicczelsz magad is, legénykedve emlegetvén a papuskormány megszakadását; extra nótákat meg pezsgőt rendelsz, — szóval, „csókolni való” kedved van. Rég elmúlt már éjfél, mire eszedbe jut, hogy hát haza is kéne menni, vagy mi!

Vig zaj, kacagás közt indultok hazafelé. Egy darabig mentek együtt, aztán ki erre, ki arra. Végre megint magadra maradtál.

Újból magadra maradtál! Újból megszólal lelkedben e rémséges hang; elfelejtet a vig nótát s még elkeseredettebben bandukolsz a promenade fái közt hazafelé, mint vacsora előtt a koresma felé. — Újból bucsuzol feleségedtől s a legérzelgősebb monológok közt érkezel lakásod kapuja elé.

Annyira el vagy érzékenyülve, hogy jó ideig nem találod meg a kulcslyukat. Nagynehezen végre kitértad s bezártad a kaput. Végtelen keservedben valahogy felvonszoló magad a lépcsőkön; most meg sokáig nem találod a szobakulcsot. Végtére azonban bejutottál valahára otthonodba.

De milyen ez az otthon? Sehol senki! Nem cseng feléd kedves szó, nem hangzik sehonnan föl boldog gyermeki kacaj.

Gyufát is találtál valahogy, s eléd tárul a komor valóság. Teljes mérvben tárul eléd az iszonytató állapot s te teljes mértékben érzed sulyát.

Eszedbe jut a költő szava:

»Itt nem rég az öröm vig dala harsogott,
S most minden szomorú, kiholt.«

Itt egy elmaradt fél keztyű, ott egy itthon feledt kis skatulya, emitt egy esomó kules, amott kis lányod bubája. Romok, omladékok, melyek közt tétozva állasz, mint a hogy valaha Marius ült Carthago romjain. Oda vagy egészen; magadon kívül borulsz reá a pamlagon feledt illatos kis keztyűre, csókjaidal' halmozod el s egészen elálélsz.

Mire magadhoz térsz, a gyertya tövig égett tartójában, minélfogva nem épen kellemes illatár tölti el a szobát; nagynehezen sikerül kissé felocsudnod, fölkeresed özvegy nyugvóhelyedet, belé veted magad s már-már a kétségbeesés szélére jutva, végre is csakkamar elalszol s alszol — — délig.

Szerencséd, hogy férfiu vagy! Hogy is volnál képes különben a szalmaözvegység dermesztő ridegségét elviselni!

Pali.

lanyhán folytak; de a radnóth-medgyesi út építésénél annyi közmunkás volt, hogy ez az út is már befejezéséhez közeledik.

Miután a közutakról és vámokról szóló 1890. évi I. t. cz. ez évi május hó 15-én életbe lépett s annak értelmében az 1891—1892. évi utféntartási alap előirányzata már augusztus hó 1-én betérjesztendő s e végre az utadó-kötelesek névjegyzéke s adójuk összeirandó, valamint más előkészületek is szükségesek: erre alispán ur a kir. építészeti kirendeltség által készített utasításokat kiadta s június hó 11-én az összes vármegyei főszolgabírákkal és körjegyzőkkel egy értekezletet tartott.

Dr. Bodor Zsigmond vármegyei főorvos jelentti, hogy a megye területén az egészségügyi viszonyok egészben véve kedvezők voltak.

Bágya Ödön árvaszéki elnök fél éves jelentéséből megtudjuk, hogy az év 2-ik negyedének végével árvaszéki kezelés alatt ájtott évnegyedre 3808 gyámsági és 296 gondnoksági ügy, melyhez még bejött a 2. évnegyedben 58 gyámsági és 4 gondnoksági ügy; tehát az év 2-ik negyedének végével árvaszéki kezelés alatt volt 3866 gyámsági és 300 gondnoksági ügy. Ezek közül 11 gyámsági ügy végleg befejeztetvén és 5 gondnoksági ügy megszüntetvén, maradt a 3-ik évnegyedre 3855 gyámsági s 295 gondnoksági ügy.

Beérkezett 1244 beadvány, hátrálékban maradt az 1-ső évnegyedről 266 és így elintézendő lett volna 1510 drb. Ebből elintéztetett 1245, hátrálékban maradt 265 drb.

Gyámhatóság alól felszabadult 35 egyén. Gondnokság alól fölmentetett 5.

Az árvapénztár állapota következő volt: 40757 frt 33 kr, melyből a nagykörűakká váltak részére, valamint a gyámság alatt állók szükségleteire 769 frt 1 kr kiutaltatván, maradt 39988 frt 32 kr.

A kir. tanfelügyelőséget képviselte Kovács Sándor tollnok, ki több az iskolaügyet feltűntető jelentést olvasott föl s egyszersmind előterjesztést tett az iránt, hogy a dicső-szentmártoni állami polg. leányiskolánál a jövő, 1890—91. iskolai év beálltával a IV-ik osztály felállításával szükségessé váló 2 új tanítói állás szerveztessék.

Több folyó ügy elintézése után az ülés véget ért.

E. Kovács Gyula, mint ezt lapunkban előzetesen jeleztük, e hó 4-én este megérkezett a csapó-radnóthi vasuti állomáson, hol szép számu közönség fogadta, mely azután jókora kocsisorban elkísérte Dicső-Szentmártonba.

Megérkezése után alig tette le a szeretett alispánunk által számára kijelölt szobában utazó holmiját, azonnal hozzáfogott a vármegyház disztermében felállított színpadon a reá várakozó Zoltán Gyula-féle társulat tagjaival a más napra, július 5-ére kihirdetett „Othello” próbájához.

Ez „Othello” előadásakor zsufolásig megtelt a diszterem. Kovács Gyula Shakespeare ezen hatalmas alakját minden nyilvánulásában, a szerelmi ittasságában, boldogságában ellágyult hős első jeleneteitől dāmoni féltékenységének romboló kitöréseig s késő bánatja lelket megsemmisítő keservéig oly híven ábrázolta, hogy a közönséget hol megindította, könyekre fakasztotta, hol a legnagyobb lelkesedésre, tapsra ragadta.

Kellemes kötelességem constatalni, hogy a társaság tagjai Kovácsot nemcsak nem zavarták, sőt szépen támogatták s p. o. Tóvölgyiné Dobai Erzsi (Desdemona), Kovács Margit (Emilia), Tóvölgyi (Jago) játéka Kovács nagy művészete mellett is igen kedvező hatást tett.

6-án „A betyár kendője”, népszínmű 3 felvonásban, került E. Kovács Gy. vendégművészszel színre.

Ha Kovács játékában előtte való este bámultuk a fenséges erőt s megdöbbenünk szenvedélyének hatalmán, most fölmelegített, elragadt az az igazi magyar tűz és érzelem, melylyel Bandit játszott.

A szép összjáték sikerében újra Tóvölgyinének (Örse) volt legtöbb érdeme.

Kovács Gyula vendégművésznök még a következő darabokban szándékozik fellépni „Toldi Miklós”, „Bánk bán”, „Jakab urfi”, „Don Caesar.”

Brassó vármegye ebtartási szabályrendelete.

(Vége.)

IV. Büntető határozatok.

18. §.

Kihágást követ el:

a) azon ebtulajdonos, a ki a 4. §-ban érintett bárczát megváltotta, de kutyáján nem viselteti, a mennyiben a bárcza elvesztését nem igazolja, illetőleg be nem jelentette;

b) a ki másnak kutyájáról a bárczát elidegeníti;

c) a ki más kutyára szóló bárczát saját kutyáján használja;

d) a ki saját kutyájára szóló bárczát másnak adja;

e) a ki a kutyáján meghamisított bárczát viselteti;

f) a ki kutyáját adó alá bementeni és részére bárczát váltani elmulasztott.

19. §.

A pénzbüntetés a beszámítás mérvéhez képest terjedhet:

I. az előző §. a) alatti és f) alatti esetében, a mennyiben ezen eset az adó alól fölmentett kutya által viselendő bárczára vonatkozik, 50 krtól 5 frtig.

II. az előző §. b) c) d) alatti esetben 20 frttól 50 frtig.

III. az előző §. e) alatti esetben 50 frttól 100 frtig.

IV. az előző §. f) pontja esetében, a mennyiben adóköteles kutya bárczájáról van szó, minden eltérő vagy adó alól elvont kutya után 10 frttól 20 frtig.

A pénzbüntetés elzárásra nem fizethetés esetén az 1879. évi XL t. cz. 22. §-ának elvei szerint változtatandó át.

20. §.

Az ezen szabályrendeletben érintett egyéb rendelkezések ellen vétők rendőri kihágást követnek el és a mennyiben nem az 1879. évi XL t. cz. 86., 102., 103. és 122., illetve az 1888. évi VII. t. cz. 154. §. i) és j) pontjai alapján büntelendők 20 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetében megfelelő elzárással büntetendők.

21. §.

Kihágások esetében eljárnak:

a) az ezen szabályrendelet, valamint az 1879. évi XL t. cz. 86., 102., 103. és 122. §§-ai ellen elkövetett kihágások esetében első fokban főszolgabíró, városokban rendőrkapitány, másod fokban alispán, harmadfokban belügyminiszterium;

b) az 1888. évi VII. t. cz. 154. §-a i) és j) pontjaiba ütköző kihágások eseteiben harmadfokban a földmívelésügyi miniszterium.

22. §.

Az ebadó (díjak) címén befolyt összegek első vonalban állategészségügyi, másod vonalban közegészségi, esetleg állattenyésztési célokra fordítandók.

Az ide vonatkozó törvényhatósági határozat a bel- és földmívelésügyi miniszterium, a rendezett tanácsu városok ilyenmü határozatai a törvényhatóság jóváhagyása alá terjesztendők; rendezett tanácsu városok az e czimen befolyt összegeket maguk kezelik; pénzbüntetések tekintetében az 1888. évi VII. t. cz. végrehajtási utasításának 320—332. §§-aiban foglaltak szolgálván irányadásul, az 1888. évi VII. t. cz. 154. §-a i) és j) pontjai alapján befolyt pénzbüntetéseknek a községet illető fele része állategészségügyi célokra fordítandó és a kis- és nagyközségekre nézve a vármegyei pénztárba cumulative, de az egyes községeket illető jutalék kitüntetése mellett kezelendő és a községek állategészségügyi céljaira a 332. §. második bekezdése értelmében fordítandó.

Végül az 1879. évi XL t. cz. 86., 102., 103. és 122. §-ai alapján befolyt pénzbüntetések az 1887. évi VIII. t. cz. 2. §-ában jelzett célra fordítandók.

A szabályrendelet végrehajtása érdekében kiadott nyomtatványok és bárczák költségei az ebdij címén befolyt összegekből fedezendők.

NAPI HIREK.

Miniszteriumainkban — írja a „Pester Correspondenz” — épen nem látszik meg, hogy szünidők lennének, sőt az összes miniszteriumokban a legnagyobb serénységgel dolgoznak, hogy az ősszel a fontos javaslatok egész tömegét terjeszthessék a törvényhozás elé. Különösen teljes munkában van a pénzügyminiszterium, hogy az 1891-re szóló költségvetés az országgyűlés összejövetele után mindjárt betérjeszthető és — ezuttal bizonyosan — még az év vége előtt szentesíthető legyen. A belügyminiszteriumban is serényen folyik a munka és kétségtelenül sikerülni fog a közigazgatás reorganizációját célzó törvényjavaslatoknak egy részét őszig elkészíteni. A nagy reform-műhez igénybe vették az igazságügyi miniszternek is legelőnkebb, közvetlen közreműködése.

lenül sikerülni fog a közigazgatás reorganizációját célzó törvényjavaslatoknak egy részét őszig elkészíteni. A nagy reform-műhez igénybe vették az igazságügyi miniszternek is legelőnkebb, közvetlen közreműködése.

A helybeli kőműves ipartársulatnak f. évi június 29-én történt zászlófelavatási ünepején a következő adományok folytak be: A zászlóanya, tekintetes Pásztor Istváné urasszony 150 frtnyi áldozatot hozott. Az Emke brassómegyei főlkjától egy magyar arany; a magyar polgári körtől 5 frt; a eszmadia-ipartársulattól 5 frt, az iparos ifjak önképző- és betegsegélyező egyletétől 4 frt, Barabás Sándor ur adott 5 frt, Antal János ur 5 frt, Székely András ur 5 frt, Folyovics Miklós ur 5 frt, Alexi Teochár ur 5 frt, Olajos János ur 5 frt, Rácz Pál ur 5 frt, N. N. 5 frt, Sikés János ur 4 frt, Oberth Henrik ur 3 frt, Haluskai András ur 3 frt, Lemhényi Zsigmond ur 3 frt, Kádár József ur 3 frt, Balázs Bertalan ur 2 frt, Merkovics János ur 2 frt, Konrad János ur 2 frt, Márk Lajos ur 2 frt, Székely Károly ur 2 frt, Kovács István ur 2 frt, Pilis Mátyás ur 2 frt, Moldován György ur 2 frt, Krémer József ur 2 frt, Závicsa István ur 2 frt, Závicsa József ur 2 frt, Deubel György ur 2 frt, Szegedi István ur 2 frt, Lengyel János ur 2 frt, Demeter József ur 2 frt, Kis György ur 2 frt, Puzsi Károly ur 2 frt, Jakab János ur 2 frt, Moldován András ur 2 frt, Mandel János ur 1 frt, N. N. 1 frt, Barabás M. ur 1 frt, Rab Károly ur 1 frt, Dakó B. ur 1 frt, Szilágyi J. ur 1 frt, Tóth Mózes ur 1 frt, Józsa Mihály ur egy drb tallér. Lázár András ur 10 frt. Ezen felül a majális alkalmából felülfizettek: Ilyés István ur 1 frt, Bálint A. ur 20 kr., Szilágyi J. ur 20 krt. Végül a lobogó költségeire Szabó K. ur 10 frtot, adott és Moldován Gy. ur a zászlótartó számára készítettett egy szép szalagot. Fogadják a nemes szívű adakozók e helyen is a társulat legőszintébb köszönetét! Az elnökség.

Százezer frtos alapítvány. Haynald Lajos kalocsai bíboros érsek, Mária Valéria királykisasszony boldog házassága emlékére százezer frtnyi alapítványt tett a kalocsai érseki, megyei, egyházi- és iskolai céljaira; nevezetesen Ó-Kanizsának kolostori leányiskolára, esetleg kórház felállítására negyvenezer frtot Foktőnek kisedővára huszezer frtot, a nagyobb papnővelő javadalmazása gyarapítására tizezer frtot, a főszékesegyháznak tizezer frtot, a homokmégyi, szakmári, verbászi, gyulafalvi és tiszakálmánfalvi plebániák javadalmazása növelésére egyenkénti négy-négy, összesen huszezer forintot.

Jégverés. A nyári forróságot itt is, ott is erős zivatar követte. Több helyen a vihar nagy kárt okozott, sőt néhány községet a romboló jégzápor egészen tönkre tett. Bejárta rettenetes csapásával az erdélyi részek legtöbb megyéjét. Átvonult a leggazdagabb vidékeken s az idei termés nagy részét megsemmisítette. Hátszegen és vidékén volt legnagyobb a vihar. Felső- és Alsó-Szilváson a víz rárontott a földekre, hol már kereszteltek állott a gabona. Hunyad-Várhelyen a jég esővel jött, valamint Brázován, Nagypestény községekben is. A mezőkön valóságos torlaszokat rakott a víz. Csik-Somlyón a jég hullás két óráig tartott s tönkre tett mindent. A szomszéd Csicsó, Taplóca, Csobotfalva, Csomortán, Pálfalu és Delne községek is ugy jártak. A gazda nép mindenét elvesztette. A kár oly nagy, hogy a szerencsétlenek segélyre vannak utalva. Nálunk Brassóban és vidékén szinte volt jégeső, de mert esővel vegyest jött, kevesebbet ártott.

Dr. Török Istvánt, a kolozsvári ev. ref főiskola, méltán közbecsülés- és szeretetben álló igazgatóját mélyen megrendítő csapás érte. Neje, szül. Beddi Anna f. hó 8-án d. e. 10 órakor, pár napi szenvedés után súlyos betegség következtében meghalt. A férj és nyolcz árva siratják a legkitünőbb asszonyt és a legjobb anyát. Áldott legyen emlékezte!

Nagy birtokvásárlás. Wahrman Mór országgyűlési képviselő megvette Ferentzy Gyula földbirtokosnak kanászi, thássi és petneházai összesen 3700 kat. holdnyi birtokait 410.000 frtéért.

Érdekes szemoperáció. A marburgi szemészeti klinikán a napokban ritka műtétet végeztek. Két négy éves gyermeket, kik vakon jöttek a világra, a klinikába hoztak, hogy rajtuk hályog-műtétet hajtsanak végre, és a kis fiuk most már egyre jobban látnak.

A Iutri. F. évi július 1-seje óta Ausztriában is, mint nálunk pár év óta, a kis lottó minden nyerevénye után levonnak 15%-ot a nyerevényösszegéből adó fejében. Mint a „Pester Correspondenz”-et Bécsből értesítik, ez az intézkedés a közönség körében

felette rossz benyomást keltett, annyira, hogy az osztrák kormány valószínűleg igen hamar kénytelen lesz a kis lotto megszüntetésére s helyette az osztály-sorsjáték behozatalára vonatkozólag annak idején magyar részről tett, általa azonban ridegen visszautasított indítványt immár maga megtenni. Annál jobb!

Az „utolsó halott.” Vasárnap éjjel után a bécsi Hofburg Ferencz-terére egy komfortabilis hajtott elő. Fütty-jel hangzik s a kocsis a Ferencz-szobor mellett megállt. Egy magas, erőteljes férfi szállott ki belőle. Figyelmesen körülnézett s miután a schweizi kapunál egy gyalog testőrt vett észre, a meglepett katonát így szólította meg: „Vezessen rögtön a császárhoz, igen fontos beszélni valóm van vele.” Az őz abbéli kijelentésére, hogy még korán van — fél négykor —, ő Fensége ilyenkor nem szokott kihallgatást tartani — a kellő idő elérkeztéig várjon a közel lévő „salonban”, az ismeretlen így válaszolt: „Lehetetlenség hosszasan várakoznom, igen fontos közlendőm van: én ma éjjel meghaltam s természetesen az égben valék s ott mondták nekem, hogy én vagyok az utolsó halott a világon; ezt haladéktalanul közölnöm kell a császárral. Később feleségemet is be fogom mutatni a császárnak, ki az égből a legközelebbi vonattal megérkezik”. A szegény űrnek minden rábeszélő művészetét kellett össze szednie, míg nagy fáradtsággal a „császár salonjába”, azaz az űrszobába vezethette a jámbor űrültet, honnan később egy odahívott őz a kapitánysághoz vitte. Az űrült

előadta, hogy neve Broschek Mátyás, magyar születésű s 39 éves. Az éjjeli vonattal érkezett s komfortábilis egyenesen a kihallgatásra sie'ett. A szegény űrültet átadták az általános kórház lelki betegek osztályának.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyesvontat reg. 4 óra; gyorsvontat délután 2 óra 43 perczkor; személyvontat este 10 óra 32 perczkor, b. Bukarest felé: személyvontat 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvontat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvontat 9 ó. 48 perczkor d. e. **Vonaterkezések** a) Budapest felől: személyvontat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvontat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vontat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől; gyorsvontat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvontat 10 óra 5 perczkor este; vegyes vontat 5 óra 50 perczkor délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvontat érkezik Predeálról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. július hó 10-én.

Román papirpénz à 20 frank 9-26 vétel 9-28 eladás
„ ezüstpénz à 20 „ 9-22 „ 9-26 „
Napoleon'd'or (aranypénz) . . 9-27 „ 9-30 „

Török lira 10-50 „ 10-54 „
Arany 5-47 „ 5-52 „
Orosz papirrubel 133.25 „ 134.25 „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

Kézdi-Vásárhelyt

özv. **Baka Dánielné** árvái tulajdonát képező, piaczra kifüggető beltelek a piaczor déli részén Kovács Ferencz gyógyszerész mellett, külön udvar, azon lévő

kert helyiség, istálló, fatartó, szin, három szoba, konyha, pinczével és üzlethelyiséggel

ellátva, július 14-ik napján szabad kézből nyilvános árverésen a többet ígérőnek eladó. Kikiáltási ár 7500 ft o. é. Értekezni lehet addig is a tulajdonosnéval K.-Vásárhelyt. (211) 3—3

HIRDETME NYEK.

Sz. 7783.—1890.

Hirdetmény.

A Brassó város tulajdonát képező, a Szentlélek-utca kapu mellett lévő malom, valamint a Poartában, Alsó- és Felső-Moesten (Törcsvár) lévő városi malmak írásbeli ajánlati tárgyalás útján folyó évi novembber hó 1-től kezdődőleg 3 egymásután következő évre hasznosbérbe foglalat kiadni.

Az ajánlati tárgyalás **Kedden, f. évi június hó 22-én** a városi gazdászati hivatal hivatalhelyiségében betekinthező, s az 50 kros bélyeggel ellátott és 10%-nyi bánatpénzzel terhelt írásbeli ajánlatok legkésőbb ugyanazon nap délelőtti 12 óráig átnyújtandók.

Brassó, 1890. június 28-án.

(219) 1—3 A városi tanács.

Sz. 3588.—1890. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Loew Mátyás** végrehajthatónak **Petit Sarolta** végrehajtást szenvedő elleni 87 ft 36 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a kir. járásbíró) területén lévő Brassó város határán fekvő, a brassói 2309. sz. tjkvben A + alatt foglalt 2220. és 2221. hrsz. ingatlanra az árverést 1592 ftbba ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi augusztus hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor ezen tkvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1890. május 3.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

(216) 1—1 Kovács, egyesbíró.

Sz. 3022.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Brassó vármegye alvidéki járásába kebelezett Földvár nagyközségben a községi jegyzői állomás nyugdíjaztatás folytán üresedésbe jövén, ezen állomás betöltése végett pályázatot nyitok.

A jegyző javadalmazása áll: 800 ft évi fizetés és 150 ft lakbér, illetve természetbeni lakás kerttel, ezen felül a magán munkálatok után szabályrendileg megállapított munkadíjak szedhetése.

Felhivatlak a pályázni óhajtok, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-a értelmében eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismeretüket igazoló bizonyítványokkal felszerelt, sajátkezűleg írt pályázati folyamodványokat f. év augusztus hó 5-ig alólírt-hoz annival inkább adják be, mivel a később érkező folyamodványokat nem fogom figyelembe venni.

Földvár, 1890. július 5.

(218) 1—2 A járási főszolgabíró:
Pildner Ferencz.

Zinz C. fogorvos,

a bécsi os. és kir. egyetemen diplomát nyert és 30 évi gyakorlattal bír, szakértő a száj- és fogbetegségekben, valamint mesterséges fogak és egész fogsorok készítésében. Hibásan készített vagy az állkapocsnak (hosszabb idő folytán) már bedőlött változása által, rosszul vagy épeneséggel nem használható (kaucsukból való) mesterséges rágó eszközöket, csekély tiszteltidőért saját tapasztalataim felhasználásával ismét egészen használható állapotba helyezek.

Rendel: 9—12 és 3—5-ig Széles-utca 596 sz., Wächter-féle ház, Brassó.

(217) 2—12

A Foncière, Pesti biztosító-intézet

(alapítottatott 1864-ben)

mely teljesen befizetett

2.000.000 frtnyi

részvénytőkéjén kívül több mint

8.000.000 frtnyi

díjbevétel- és díjtartalékok fölött rendelkezik, melynek összbiztosítékaí tehát

10.000.000 frtot

meghaladnak, az általa eddig is művelt élet-, tűz-, jég-, szállítmány- és üvegbiztosítási üzleten kívül

baleset-biztosítási osztályt

nyitott, melynél ugy

egyesek, mint vállalatoknak hivatalnokai testületileg olcsóra szabott díjak és a legszabadelvűbb föltételek mellett minden-féle, hivatásközben vagy azon kívül bekövetkezhető

testi balesetek

anyagi következményei ellen biztosítást eszközölthetnek. Az intézet ezenkívül ezer forint biztosítási tőke utáni 1 ft. évi díj mellett

utazási balesetek elleni

biztosítást is nyújt.

Példa. Valamely kereskedő, hivatalnok vagy ügyvéd 10.000 ft. halálesetre, 10.000 ft. rokkantság esetére és 5 frtnyi napi gyógykezelési járulékra szóló biztosításért évenként csupán 21 frtnyi díjat fizet. Személyek, kik hivatásuknál fogva nagyobb veszélynek vannak kitéve, megfelelően többet fizetnek. 5 vagy 10 évre kötendő biztosításoknál a díj 10, illetve 25%-kal mérsékeltezik. Biztosítások fölvételét eszközlő és minden további felvilágosítással készséggel szolgál:

az igazgatóság Budapestben (sas-utca 10)

és az intézetnek a magyar-osztrák birodalom minden nevezetesebb helységeiben lévő képviselősegei. (169) 5—6

RÉPÁTI

gyógy-savanyuviz

a monarchia legszénsavdúsabb és legtisztább égvényes savanyuvizeinek egyike.

Mint gyógyszer kitünő sikerrel használtatik: a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbajokban, a húgyszervek bántalmainál stb. Ezen betegségek ellen a „répáti” savanyuviz határozottan a legkellemesebb, leghatásosabb s egyszersmind a legolcsóbb gyógyító szer.

Borral vegyítve pompás üdítő ital; savanykásabb borokhoz használva, páratlan!

Mindég friss töltésben és valódi minőségben kapható saját raktáromban, **Brassó, széles-utca,** valamint a fűszerkereskedésekben, vendéglőkben és szállodákban.

Tisztelettel

(173) 9—12

a „répáti” gyógy-forrás kezelősége
György József.